



Bütün ülkelerin devrimci ve Marksist-Leninist güçlerinin bilgisine

Bülten 01/11

„Gegen die Strömung“ - Almanya'da Devrimci Komünist Partisi'nin inşası için yayıncısına ait yayınlarından parça ve özetler: Ocak - Mart 2011

Yılda dört kez İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Hollandaca, Rusça, İspanyolca ve TÜRKÇE olarak yayımlanır.

Ocak -Şubat bildirisinin konusuy şuydu:

Mısır ve diğer ülkelerde militan protestolar ve emperyalist büyük güçlerin ve yerel gerici güçlerin manevraları

Dayanışma mı? Dayanışma!

„Tunus, Mısır ve diğer arap ülkelerindeki gelişmeler, ayaklanmalar ve külesel grevler, devlet ve polis güçlerine karşı militan direnişler herşeyden evvel şunu göstermektedir: Baskı ve sömürünün mevcut olduğu her yerde, direnişler ve gördüğümüz biçimdeki ayaklanmalar, her halukarda meşru ve haklıdır...“

Tavizler ve gerçek başarılar

„Bu yörelerde gelişen külesel hareketi sınırlayabilmek için.. emperyalist büyük güçlere büyük oranda bağımlı olan bu ülkelerdeki egemen sınıflartavizler vermek zorunda kaldılar...“

Kıvılcımdan bir yangın çıkabilir...

„Gelişmeler, kıvılcımdan nasıl bir yangının çıkabileceğini, 100, 1000 yada 10000 kişi değil, yüzbinlerce insanın sokaklara dökülerek, devlet güçlerine karşı, korkuya ve geri çekilmelere meydan vermeden militanca mücadele ettikleri zaman, mevcut baskı cihazlarının ne kadar kolay bir şekilde sarsılabileceğini iyi bir şekilde göstermektedir...“

Mısır ordusunun emperyalist yanlısı modernizasyonunu

„Mısırdaki olağanüstü denilebilecek bir şekilde bir manevra gerçekleştirilerek, polis güçleri koğuşurma organı olarak ileri sürüldü, buna karşı ordu arka planda tutularak, ve hatta sanki ordu, gösteri yapan insanları koruyormuş gibi gösterildi. ... Alman emperyalizmi gibi büyük emperyalist güçler için belirleyici olan şey, Mısır'ın (ve Tunus'un) sağlamlığını ancak ordu cihatının garantileyebileceğiydi.

Protesto eden güçler bu hususta henüz daha da ileri gitmek istemedikleri kısa bir sürede görüldü:

Mubarak'ın istifasından sonra askeriyenin egemenliği sadece kabul edilmekle kalınmada, hatta bu büyük oranda açıkça onaylandı. Alman emperyalizmi gibi büyük emperyalist güçler, yaşlanarak bunama aşamasına gelmiş bu ülkelerin egemenlerini, daha efektif figuranları ile değiştirerek, eskimiş kurumları modernize etmeye, ve böylelikle emperyalist büyük güç çıkarlarını daha iyi şekilde gerçekleştirmeye hiçte soğuk bakmamaktadırlar.

Bu sahtekarlık manevralarının ne kadar devam edeceği ve özellikle işçi hareketinin içinden gelen devrimci yönelimli güçlerin harekete ne ölçüde etkilerini taşıyabileceklerini zaman gösterecektir. Bu perspektif, sadece egemen güçlerin bir bölümüne karşı değil, tersine, egemenlerin esas cihazına, devlet cihatının tümüne karşı, emperyalist bağımlılığa karşı yönelerek, ekonomik temel kuralların gerçekten değişmesini bayrağına yazan bir perspektif olacaktır.”

Alman emperyalizmi Mısır ordusunu neden alkışlamaktadır?

Alman emperyalizminin belirleyici mediarınının, taş atan göstericilerin, yanan polis revirlerinin – ki salt Mısırdaki tam 450 polis revirleri yerle bir edildi – fotoğraflarını basarak olumlu bir şekilde yorumlamaları oldukça hayet verici bir durumdur. Bu fotoğrafların tam aksi-

İlişki imkanları

E-Mail: info@gegendiestroemung.org

web: <http://www.gegendiestroemung.org>

gegendiestroemung.org

(Dünyadaki gizli servizlerin olanaklarını küçümsemeyelim!)

ne, aynı zamanda bu ülkelerdeki barışçıl devrime övgüler yağdırıldı. Bu olgu, göstericilerin sadece militanlıkta değil, aynı zamanda hedefler konusunda da daha ileri giderek, Almanya gibi emperyalist ülkeler için halk kitlelerini baskı ve sömürü altında tutmalarını garantileyen egemenlik aygıtının tümüne karşı yönelebileceğinden duyulan korkuyu ifade etmektedir. Arab ülkelerindeki ayaklanan kitlelerin için gösterilen bu alkışlamalar ayrıca, bu ülkelerde kitleler üzerinde daha büyük etkinlik elde edebilmek için, bir nevi reklam işlevini görmektedir. ..."

Bildirinin devamında gelen **„Alman emperyalizminin Mısır'daki etkinliği ve gücü“** başlıklı bölümünde, alman emperyalizminin Mısır'daki etkinliği bir dizi olgularla ortaya konmaktadı.

Açık cevaplar ve yanıtsız sorular

„...Geçtiğimiz 10-20 sene içinde, sömürüye ve baskıya karşı yönelen haklı kitle hareketleri giderek büyüyen başlıca bir problemle karşı karşıya durmaktadırlar: Geçtiğimiz on yıllardan daha çok kapsamlı bir şekilde, Emperyalist büyük güçler, gelişen kitle hareketlerine çok daha büyük oranda, hem de ellerindeki her türlü gelişmiş araçları, maddi imkanları ve siyasal etkilerini ve göz boyoma manevralarını kullanarak bu ülkelerdeki halk kitleleri üzerinde etkinlik kurmaya çalışmaktadırlar ki, tek tek ülkelerdeki ' taraftarlarını' kendi gerici planlarına dahil edebilsinler.

Bunun için geçtiğimiz yıllarda 1945'den sonra görülen en çarpıcı örnek, şüphesiz İran'daki gelişmelerdi. Orda ilkin emperyalist büyük güçlere ve yerel egemen sınıflara, Şah rejimine karşı baş gösteren kitlesel devrimci hareket, bir kaç ay içinde tamamen parçalanarak, en gerici diktatör rejimlerden birine, her türlü demokratik ve devrimci güçlerin, kitlesel katliamlara ve işkencelere maruz kaldığı bugünkü gerici İran rejimine dönüştürülmüştü.

Mısırda gözardı edilmesi imkansız, taktik olarak oldukça itimatlı davranan 'İslam kardeşleri' adı altında bilinen oldukça gerici bir güç bulunmaktadır. Devasa siyasal hareketlenmenin, ne ölçüde geniş kitlelerin düşüncelerinde de büyük bir gelişmeye yol açacağını, devrimci ve enternasyonalist yönelimli örgütlenmelerin ve tartışmaların ne ölçüde türeyeceğini zaman gösterecektir.

Ancak şu ortadadır ki, sadece emperyalist büyük güçler değil, aynı zamanda gerici Hamas yandaşları, vedelran rejimi ve onun takipçileri, Mısır ve diğer arap ülkelerinde protesto eden halk kitleleri üzerindeki etkilerini giderek kuvvetlendirmeye çalışacaklardır. Kendi ülkelerinde gerçek problemlerden dikkatleri başka yerle çekebilmek için, bu bağlamda dış

düşman olarak görünün İsrail ve bu ülkelerin tariseli gelişmeleri iyi bir bahaneyi teşkil edebilir.

Dünyadaki ve bu ülkelerdeki gerici güçlerin bu kartı ne zaman çekip çekmeyecekleri, ya da gerek İsrail gerekse de tek tek arap ülkelerindeki enternasyonalist yönelimli güçlerin, değişik işçi hareketlerini, değişik gençlik hareketlerini ortak bir cephede birleştirmeyi başarıp başaramayacağını yine zaman gösterecektir.

Zaman şunu da gösterecektir ki: Uzun vadeli, engebelli ama yinede mümkün bir çıkar yolu vardır, o da, arap ülkelerinde senelerden beri bir karikatöre dönüştürülen, yıllardan beri baskı altında tutulan komünizmin öğretisini yeniden hak ettiği intibayı geri elde etmesi olanaklıdır. Ancak bu şekilde, Emperyaliz ve tek tek ülkelerdeki egemen sınıfları, sosyal koşullar hakkında zorunlu marksist analizler yoluyla, komünizm öğretisinin sosyal hareketler içinde yeniden belirleyici bir konuma yükseltilebilir.

Bu ihtimalin gerçekleşmesi, devrimci kitlesel hareketin uzun vadede derinlemesine gelişmesiyle orantılı olarak büyüyecektir. Alman emperyalizmine ve onun bu ülkelerdeki etkinliğine karşı mücadele içinde, böylesi bir devrimci hareketi tüm gücümüzle desteklemek, temel devrimci komünist görevlerimiz dahilindedir.

Bildiri ayrıca şu bölümleri içermektedir:

- **„İşçi ve diğer ücretli emekçilerin grevleri ve gösterileri“**
- **„Parçalanmayan gelenek: Alman emperyalizminin Mısır'daki etkinliği“.** Bildirinin bu bölümünde, Alman emperyalizminin Mısır ile ilişkisinin, geçtiğimiz 80 yılda, özellikle de Nazi diktatörlüğü ile Mısır'ın egemen sınıfları arasındaki işbirliği, 1945'den sonra da, Nazi canilerinin Mısır'a sığınmasıyla damgalanan bir süre idi. 1945'den sonra, Alman emperyalizmi, bu ülkelerde, nazi geleneğine dayanan bu, sempati'ye dayanarak etkinliğini geliştirebildi.

İlan: Georgi Dimitroff Kitapevi

Burda, bilimsel komünizm klasikleri ve anti-emperyalist, anti-faşist mücadele ilgili literatür bulunmaktadır.

Açılış saatleri: Cumartesi 10:00 - 13:00,
Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt

Şubat'da yayınlanan bildiri, Dresden'de her yılın Şubat'da düzenlenen antifaşist gösterileri konu almaktadır:

Dresden 19.02.2011:

Nazilere, Polise ve Uzlaşmacılara karşı başarılı bir militan mücadele !

„Federal Anayasa Mahkemesinin nazi-yanlısı kararına güvenerek ve 6300 polisin yollarını çoplarla açık tutacağını hesaplayarak 2-3 bin arasındaki Nazi yandaşları, 19.02.2011 tarihinde zafer naraları atarak Dresdende yürümeyi planlıyorlardı. Ancak nazilerin hevesleri kursağında kaldı! 20 bin üzerindeki nazi karşıtlarının kararlı protesto ve gösterileri sonucu, ama öncelikle de sayıları giderek büyüyen mücadeleciler antifaşistlerin militan ve amansız mücadelesi sonucu, nazi karşıtlarına karşı amansız olarak karşı duran polis güçlerine rağmen, bu yürüş engellenebildi!

... Neticede şu dost ve düşman tarafından kolayca algılanabildi: Blokaya kararlılıkla katılan binlerce kişinin desteği altında sürdürülen militan mücadele olmaksızın, bu başarının elde edilmesi olanaksızdı.

Devlet intikam alıyor... Daha eylemin gerçekleştirildiği günün akşamında, „Nazilerden arındırılmış Dresden“ isimli geniş itifakin ortak bürosuna polis baskın yaptı. Nazi karşıtlarına karşı yüzlerce mahkeme kararları çıkartabilmek amacıyla, hemen bir „özel komüsyon:19.2“ oluşturuldu. Polisin ve İdari organların bu saldırısına karşı, nazi karşıtlarının etkin dayanışması şimdi önemli bir görevdir! ...“

Bildiri daha sonra şu ana noktaların altını çizmektedir:

1. Nazilere ve polise karşı, iyi bir şekilde planlanan ve yürütülen mücadele, 2. Başarının ana formülü: Militan ve kitlesel antifaşist militan mücadele, 3. Polis devletinin pratiği. Bildiri şu sonuçları çıkartmaktadır:

Militan antifaşist mücadeleye karşı uygulanan gerici kışkırtmaya karşı duralım!

„Burjuva politikacıları ve medyası, beklendiği üzere, Dresden'deki başarılı nazi karşıtı eylemin ardından kışkırtmalara başladılar. ... Kararlı nazi karşıtı mücadelelerden kendilerini ayıran ve hatta ona karşı muhbirlik yapanların korosuna, 'Die Linke' partisinin Sachsen eyelatinin yönetim kurulu da ortak oldu...“

Gerçek şudur ki, nazilerin geri püskürtülmesinde, militan antifaşistlerin maksimal orandaki kararlı, uzlaşmaz ve radikal mücadelesi belirleyici bir önemdedir. Nazileri gerçekten ürküten şey, onların caniane eylemlerini gerçekten engelleyen şey, militan nazi karşıtı mücadeledir, iyi bir şekilde planlanan ve kararlı bir şekilde gerçekleştirilen eylemlerdir. Amaç bu tür eylemlere, giderek daha geniş çapta ilerici insanları çekmek ve giderek daha geniş nazi karşıtı güçlerin desteğini elde etmektir. ...“

Mart ayındaki bildirinin konusu, Sarrazin ve yandaşlarının pogrom benzeri kışkırtmalarını teşhir eden karşıt tavrın 3 bölümünden kapsamaktaydı:

Mesele sadece Sarrazin değildir (bölüm 3):

Alman efendisi pozunadaki Sarrazin'in islam ve müslüman karşıtı kışkırtmaları

„Sarrazin kendi sıralamasına göre Harz-IV yardımı alan Almanların altında bulunanları saldırılarının ana hedefi haline getirmektedir: Almanyanın esas sorunugüya „yabancılar“ imiş, ‚alt tabaka‘ sorunu aslında ‚göçmenler‘ sorunuymuş. Sarrazin'e göre, ‚Almanyaya zarar verenler‘ öncelikle Arab ülkelerinden gelen göçmenler imiş. O müslüman göçmenleri karalamakta ve göçmenlere en iğrenç bir şekilde hakaret etmekteve tam bir alman efendisi pozunda göçmeler için, çalışma zorunluluğu, zorakialmanlaştırma ve göçmelerin almanyaya gelmesini engelleme tedbirlerini kapsayan bir program sunmaktadır...“

Sarrazin'in islam ve müslüman karşıtı kışkırtması Sarrazin üçlü bileşimin kriterlerine dahil olan - din (islam), bölge (Arab ülkeleri) ve ırk- göçmenazınlıkları ana hedefi olarak ilan etmektedir. Tam bir alman efendisi pozisyonunda yabancıların geldiğibölgeler arasında sıralamainşa ederek, müslümanlara iğrenç bir şekilde hakaretler yağdırmaktadır. Bildiri devamla, Sarrazin'in bir alıntısına dayanarak,onun provakasyonlarını ve yalan iddialarını cümle cümle teşhir etmektedir.

- Birinci kışkırtıcı yalan: İslamdan başka hiç bir din, insanlardan o denli,„talepler“ beklememektedir.
- İkinci kışkırtıcı yalan: Devletten ençok sosyal

yardımları alan ve en çok kriminal suçlar işleyenler müslüman göçmenlerdir.

- Üçüncü kışkırtıcı yalan: Müslümanlar sosyal yaşamda farklılıklarını ön plana çıkartmaktadırlar.
- Dördüncü kışkırtıcı yalan: İslam dininde şiddete, diktatörlüğe ve teröre geçiş oldukça kolaymış.

Bu iddialara karşı bildiri şunları sıralamaktadır:

... Şayet bir din „şiddetin, diktatörlüğün ve terörün“ bir simgesi ise o zaman bu din hiç şüphesiz ki, hristiyan akşam ülkeleridir. Bu özellikle Almanya'daki egemen sınıfları için geçerlidir, kionlar azınlıklara, Müslüman ve Yahudilere karşı uyguladıkları baskı politikasını „hristiyan akşam ülkeleri“ („Christlichen Abendlandes“) kisvesi altında örtmeyi oldukça ustaca başarmaktadırlar. Egemen sınıflar, soykırımlarına varan gerici kitlesel hareketler ve pogromlar örgütlemişlerdi.

Peki Almanya'da bugün durum nedir? Katolik ve Protestan devlet kiliselerinin tersine, müslüman cemiyetler hala, kamusal kurumlar olarak tanınmamaktadırlar... Ama sorun sadece Almanya'nın 2011 yılında dinlerin eşitliği hedefinden fersah fersah uzak olmasından ibaret değildir. Esas mesele, hristiyan-alman „akşam ülkesi“ kültürü ile alman-şövenist baskı ve haksızlıklar politikasıyla doğrudan doğruya kaynaşmış olmasıdır. 2001 yılından sonra, öncelikle sık sık tekrarlanan 'entegrasyon' tartışmalarından ve helede Sarrazin tartışmalarından sonra Almanya'daki müslümanların durumu giderek kötüleşmekte ve tehlikeli bir konuma bürünmektedir.

Yasal yönergeler, camilerin polis tarafından baskıları ve yurttaşlık imtihanları aracılığı ile, müslümanlar terör ve baskı altında tutulmaktadır. Envai ceçiş burjuva medayasında, müslümanlara ve islama karşı kışkırtmalar gündemdedir... Bu gerici ve belli bir anlamda histerik genel ortam, müslümanlara karşı nazi katliamlarına kadar varan, nazi propagandası ve islam kurumlarına karşı örgütlü nazi saldırıları ile tamamlanmaktadır. Alman devleti, müslümanlara karşı yönelen saldırıları hazırladığı istatistiklerde ayrı bir nokta olarak kayıt etmeyi reddetmektedir...

Bildiri bu bağlamda, 2009'da mahkemenin ortasında, Mısır'dan gelen Marwa El Sherbinî'ne karşı uygulanan nazi katliamına hatırlatmaktadır. Devamla şunlar vurgulanmaktadır:

„Müslümanlara karşı beslenen bu kitlesel düşmanlık temelinde, müslüman düşmanlığı ideoloji, geniş kitlelerin beyinlerini giderek zehirlemektedir...“

Bildiri ayrıca, „Sarrazin programı“ üzerinde durmaktadır: Müslüman karşıtı kışkırtma, zoraki Almanlaştırma ve göçmenlerin durdurulması. **„Sarrazin'in müslüman karşıtı kışkırtmaları neye hizmet etmektedir?“** başlıklı bölümde şunlar tespit edilmektedir:

Bu kışkırtma, arab ülekelerinden gelen göçmenleri Almanya'da resmen ikinci sınıf insanlara konumuna sokmayı hedeflemektedir. Alman resmi kurumları, devlet organları ve iş yeri tarafından uygulanan haksızlıklar ve farklı muameleler böylelikle gösterilmek istenmektedir.

Bunun ötesinde, Müslümanlara karşı uygulanan kin ve kışkırtma, hristiyan-alman nüfusu arasında belli bir „toplumsal birliktelik“ hissini oluşturmaktadır... ki bu sömürülen baskı altında tutulan nüfusun büyük bir kesiminin, kendi egemen sınıflarına bağlanmasına yardım etmektedir...

Burda mesele sadece „Alman varlığı“ dışındakilerini negatif olarak dışlama değildir salt. Böylelikle alman efendisi ideolojisi, kendisini daha „iyi“ ve ilerici gösterme fırsatını elde etmektedir. Bu anlamda Sarrazin'in ve yandaşlarının müslüman karşıtı kışkırtmaları, kendi kendilerine övgü yardımı ve kendilerini göklere çıkartmak için iyi bir olanak sunmaktadır.

Sarrazin öncelikle müslüman göçmenleri kendisine baş düşman olarak seçmesine rağmen, alman efendisi ideolojisinin bir çok değişik katmanları olduğu dikkate alınmak zorundadır. Almanya'da yaşayan değişik halk kesimlerinin arasından bir grup şu yada bu oranda keyfi bir şekilde, dönem dönem ön plana çıkartılarak, prangaya çekilmektedir...

Şu bilinmek zorundadır ki, alman efendisi ideolojisinin, ırkçı alman milliyetçiliğinin ana karakteri, mümkün mertebe çok düşman hedeflerine sahip olmak ve böylelikle, „böl ve yönet“ politikasına taktiğine uygun olarak şu yada bu düşman olarak gösterip, alman nüfusunu kışkırtarak harekete geçirmektir. O böylelikle egemen sınıflar ile alman geniş nüfusu arasında, korku salma, hakaret etme, tartaklama, soygun, cinayet ve katliamlara kadar varan bir canıaneşirliğini gerçekleştirmek istemektedir. Bu anlamda Sarrazin müslüman karşıtı kışkırtmasıyla, alman alt tabakasına (o elbette bu alt tabakaya karşı da aynı şekilde kin ve nefret beslemektedir), bir saldırı hedefi taktim etmektedir ki, bu alt tabaka yukardaki egemenlere karşı değil, kendisinden de daha kötü konumda bulunan alt kesime karşı saldırıdır.“